

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

12. září 2024*

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová politika – Směrnice 2013/36/EU – Přístup k činnosti úvěrových institucí – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Zvláštní úkoly v oblasti dohledu svěřené Evropské centrální bance (ECB) – Odnětí povolení – Rozsah pravomocí ECB – Nařízení (EU) č. 468/2014 – Rozdělení pravomocí mezi ECB a vnitrostátními orgány – Předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu – Zjištění Tribunálu Evropské unie týkající se vnitrostátního práva – Přezkum týkající se případného zkreslení vnitrostátního práva“

Ve věci C-579/22 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 1. září 2022,

Anglo Austrian AAB AG, v likvidaci, zástupci: O. Behrends, Rechtsanwalt,

navrhovatelka,

další účastnice řízení:

Belegging-Maatschappij „Far-East“ BV, se sídlem ve Velp (Nizozemsko), zástupci: O. Behrends, Rechtsanwalt,

žalobkyně v prvním stupni,

Evropská centrální banka (ECB), zástupci: V. Hümpfner, R. Tutsch a E. Yoo, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení: A. Arabadžev, předseda senátu, L. Bay Larsen (zpravodaj), místopředseda Soudního dvora, P. G. Xuereb, A. Kumin a I. Ziemele, soudci,

generální advokátka: T. Čapeta,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: němčina.

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 11. dubna 2024,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se Anglo Austrian AAB AG, v likvidaci, domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 22. června 2022, Anglo Austrian AAB a Belegging-Maatschappij „Far-East“ v. ECB (T-797/19, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2022:389), kterým Tribunal zamítl její žalobu, podanou společně se společností Belegging-Maatschappij „Far-East“ BV (dále jen „akcionář“), znějící na zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-2019 0009 ze dne 14. listopadu 2019, kterým ECB na návrh Finanzmarktaufsichtsbehörde (orgán pro dohled nad finančními trhy, Rakousko) (dále jen „FMA“) odňala navrhovatelce povolení k činnosti úvěrové instituce (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice o kapitálových požadavcích (CRD IV)

- 2 V článku 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338, dále jen „směrnice CRD IV“), nadepsaném „Odnětí povolení“, je stanoveno:

„Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané úvěrové instituci, pouze pokud úvěrová instituce:

[...]

f) dopustí se jednoho z porušení uvedených v čl. 67 odst. 1.“

- 3 V článku 67 této směrnice, nadepsaném „Další ustanovení“, je v odstavci 1 stanoveno:

„Tento článek se vztahuje alespoň na jakýkoli z těchto případů:

[...]

d) instituce nezavede systém správy a řízení požadovaný příslušnými orgány v souladu s vnitrostátními ustanoveními, jimiž se provádí článek 74;

[...]

o) bylo zjištěno, že instituce nese odpovědnost za závažné porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě směrnice [Evropského parlamentu a Rady] 2005/60/ES [ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. 2005, L 309, s. 15)];

[...]

- 4 V článku 74 uvedené směrnice, nadepsaném „Vnitřní správa a řízení, ozdravné plány a plány řešení krize“, je v odstavci 1 stanoveno:

„Instituce musí mít spolehlivé systémy správy a řízení, které zahrnují jasnou organizační strukturu s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními odpovědnostmi, účinnými postupy pro identifikaci, řízení, sledování a hlášení rizik, jimž instituce je nebo může být vystavena, přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádné správy a účetních postupů, a zásady a postupy odměňování, které odpovídají náležitému a účinnému řízení rizik a podporují je.“

Základní nařízení o jednotném mechanismu dohledu

- 5 V bodech 28, 29 a 34 odůvodnění nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63; dále jen „základní nařízení o jednotném mechanismu dohledu“), je uvedeno:

„(28) Úkoly v oblasti dohledu, jež nejsou svěřeny ECB, by měly zůstat v pravomoci vnitrostátních orgánů. Patří k nim zejména pravomoc přijímat oznámení od úvěrových institucí ve věci svobody usazování a volného pohybu služeb, dohlížet na subjekty, které nejsou zahrnuty do definice úvěrové instituce podle práva Unie, ale podléhají dohledu jako úvěrové instituce podle vnitrostátního práva, dohlížet na úvěrové instituce ze třetích zemí, jež založily pobočku nebo poskytují přeshraniční služby v Unii, dohlížet na platební služby, provádět každodenní ověřování úvěrových institucí, vykonávat funkci příslušného orgánu pro úvěrové instituce, pokud jde o trhy s finančními nástroji, předcházet tomu, aby byl finanční systém využíván pro účely praní peněz a financování terorismu, a zajišťovat ochranu spotřebitele.

(29) ECB by případně měla plně spolupracovat s vnitrostátními orgány, jejichž úkolem je zajišťovat vysokou úroveň ochrany spotřebitelů a bojovat proti praní peněz.

[...]

(34) ECB by při plnění svých úkolů a vykonávání pravomocí dohledu měla uplatňovat hmotněprávní pravidla týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi. Tato pravidla se skládají z příslušných právních předpisů Unie, zejména přímo použitelných nařízení nebo směrnic, například o kapitálových požadavcích na úvěrové instituce a finančních konglomeráty. Jsou-li hmotněprávní pravidla pro obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi stanovena ve směrnici, měla by ECB uplatňovat vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto směrnice provádějí. Pokud jsou příslušné právní předpisy Unie tvořeny nařízeními a v oblastech, v nichž tato nařízení ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost členským státům výslovně umožňují různé varianty, měla by ECB uplatňovat také vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto varianty provádějí. Uvedené varianty by měly být vykládány tak, že se vzájemně vylučují a jsou dostupné pouze

příslušným nebo pověřeným orgánům. Tím není dotčena zásada přednosti práva Unie. Z toho vyplývá, že ECB by měla při přijímání obecných pokynů, doporučení či rozhodnutí vycházet z příslušného platného právního předpisu Unie a jednat v souladu s ním.“

6 V článku 4 tohoto nařízení, nadepsaném „Úkoly svěřené ECB“, je stanoveno:

„1. V rámci článku 6 má ECB v souladu s odstavcem 3 tohoto článku výlučnou pravomoc plnit ve vztahu ke všem úvěrovým institucím usazeným v zúčastněných členských státech následující úkoly pro účely obezřetnostního dohledu:

a) vydávat a odnímat úvěrovým institucím povolení k činnosti v souladu s článkem 14;

[...]

3. Pro účely plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením a s cílem zajistit vysoké standardy dohledu uplatňuje ECB všechny příslušné právní předpisy Unie, a pokud jsou těmito právními předpisy Unie směrnice, také vnitrostátní právní předpisy provádějící tyto směrnice. Pokud jsou příslušnými právními předpisy Unie nařízení a pokud tato nařízení aktuálně členským státům výslovně umožňují různé varianty, měla by ECB uplatňovat také vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto varianty provádějí.

[...]“

7 V článku 9 uvedeného nařízení, nadepsaném „Pravomoci v oblasti dohledu a vyšetřování“, je v odstavci 1 stanoveno:

„Výlučně pro účely plnění úkolů, které jsou jí svěřeny čl. 4 odst. 1 a 2 a čl. 5 odst. 2, se ECB považuje podle okolností za příslušný orgán nebo pověřený orgán v zúčastněných členských státech ve smyslu příslušných právních předpisů Unie.

Výlučně pro tytéž účely má ECB veškeré pravomoci a povinnosti stanovené v tomto nařízení. Dále má pravomoci a povinnosti, které mají podle příslušných právních předpisů Unie příslušné a pověřené orgány, pokud toto nařízení nestanoví jinak. ECB má zejména pravomoci uvedené v oddílech 1 a 2 této kapitoly.

V rozsahu nezbytném pro plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením může ECB od uvedených vnitrostátních orgánů formou pokynů vyžadovat, aby využívaly svých pravomocí podle podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech a v souladu s nimi, pokud takové pravomoci nejsou svěřeny ECB tímto nařízením. Uvedené vnitrostátní orgány plně informují ECB o uplatňování těchto pravomocí.“

8 V článku 14 téhož nařízení, nadepsaném „Povolení“, je v odstavcích 5 a 6 stanoveno:

„5. S výhradou odstavce 6 může ECB povolení odebrat v případech stanovených v příslušných právních předpisech Unie z vlastního podnětu, po konzultacích s vnitrostátním příslušným orgánem zúčastněného členského státu, ve kterém je úvěrová instituce usazena, nebo na návrh tohoto vnitrostátního příslušného orgánu. Tyto konzultace především zajistí, že před rozhodnutím o odebrání povolení poskytne ECB vnitrostátním orgánům dostatek času, aby rozhodly o přijetí nezbytných opatření k nápravě, mimo jiné o možných opatřeních k řešení problémů, a tato opatření zohlední.

Jestliže se vnitrostátní příslušný orgán, který v souladu s odstavcem 1 navrhl povolení, domnívá, že povolení musí být v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy odebráno, předá za tím účelem návrh ECB. ECB v uvedeném případě přijme rozhodnutí o navrhovaném odebrání povolení, přičemž plně zohlední důvody tohoto odebrání, které k němu uvedl vnitrostátní příslušný orgán.

6. Pokud vnitrostátní orgány zůstávají příslušné pro řešení problémů úvěrových institucí, tak v případech, kdy se budou domnívat, že odebráním povolení by bylo dotčeno odpovídající provádění restrukturalizace nebo opatření nutná pro restrukturalizaci nebo udržení finanční stability, oznámí tyto orgány řádně své námitky ECB s podrobným vysvětlením toho, co by odebrání povolení způsobilo. V těchto případech ECB nepřikročí k odebrání povolení po dobu vzájemně dohodnutou s vnitrostátními orgány. ECB může toto období prodloužit, pokud se domnívá, že bylo dosaženo dostatečného pokroku. Pokud však ECB v odůvodněném rozhodnutí určí, že řádná opatření nezbytná k udržení finanční stability vnitrostátní orgány neprovedly, neprodleně se uplatní odebrání povolení.“

Nářízení o rámci jednotného mechanismu dohledu

- 9 V článku 80 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (dále jen „nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu“) (Úř. věst. 2014, L 141, s. 1), nadepsaném „Návrh vnitrostátních příslušných orgánů na odnětí povolení“, je stanoveno:

„1. Má-li relevantní vnitrostátní příslušný orgán za to, že povolení úvěrové instituce by mělo být zcela nebo částečně odňato v souladu s příslušnými unijními nebo vnitrostátními právními předpisy, včetně odnětí na žádost úvěrové instituce, předloží ECB návrh rozhodnutí, v němž navrhne odnětí povolení (dále jen „návrh rozhodnutí o odnětí“) spolu se všemi příslušnými podpornými dokumenty.

2. Vnitrostátní příslušný orgán v případě každého návrhu rozhodnutí o odnětí, které je významné pro vnitrostátní orgán příslušný pro řešení problémů úvěrových institucí (dále jen „vnitrostátní orgán pro řešení problémů“), koordinuje s vnitrostátním orgánem pro řešení problémů.“

- 10 V článku 83 tohoto nařízení, nadepsaném „Rozhodnutí ECB o odnětí povolení“, je stanoveno:

„1. ECB bezodkladně přijme rozhodnutí o odnětí povolení. Při tom může přijmout nebo odmítnout příslušný návrh rozhodnutí o odnětí.

2. Při přijímání svého rozhodnutí ECB zohlední všechny tyto skutečnosti: a) své posouzení okolností, které odůvodňují odnětí; b) případný návrh rozhodnutí vnitrostátního příslušného orgánu o odnětí; c) konzultaci s relevantním vnitrostátním příslušným orgánem, a pokud vnitrostátní příslušný orgán není vnitrostátním orgánem pro řešení problémů, s vnitrostátním orgánem pro řešení problémů (spolu s vnitrostátním příslušným orgánem dále jen „vnitrostátní orgány“); d) všechny připomínky předložené úvěrovou institucí podle čl. 81 odst. 2 a čl. 82 odst. 3.

3. ECB přijme rozhodnutí rovněž v případech popsanych v článku 84, pokud relevantní vnitrostátní orgán pro řešení problémů nemá námitky proti odnětí povolení nebo pokud ECB rozhodne, že vnitrostátní orgány neprovedly řádná opatření nezbytná k udržení finanční stability.“

Rakouské právo

- 11 V ustanovení § 39 odst. 2 a 2b Bundesgesetz über das Bankwesen (Bankwesengesetz) (spolkový zákon o bankovníctví, BGBl č. 532/1993), ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení (dále jen „BWG“), je stanoveno:

„2. Úvěrové instituce by měly mít administrativní, účetní a kontrolní mechanismy pro zjišťování, hodnocení, řízení a sledování rizik vyplývajících z bankovních operací a transakcí, jakož i své zásady a postupy pro odměňování. Tyto mechanismy musí být přizpůsobeny druhu, rozsahu a složitosti prováděných bankovních operací. Administrativní, účetní a kontrolní postupy rovněž musí v co největší míře podchycovat rizika vyplývající z bankovních transakcí a operací, jakož i rizika vyplývající ze zásad a postupů pro odměňování, která mohou případně vznikat. [...]

2b. Postupy uvedené v odstavci 2 musí zahrnovat zejména tyto prvky:

[...]

11. riziko praní peněz a financování terorismu;

[...]“

- 12 Podle ustanovení § 70 odst. 4 bodu 3 BWG platí, že poruší-li úvěrová instituce mimo jiné ustanovení BWG nebo akty přijaté k jeho provedení, musí FMA odejmout úvěrové instituci povolení, pokud jiná opatření uvedená v BWG nemohou zajistit fungování úvěrové instituce.

- 13 V ustanovení § 31 odst. 3 Bundesgesetz zur Verhinderung der Geldwäscherei und Terrorismusfinanzierung im Finanzmarkt (spolkový zákon o boji proti praní peněz a financování terorismu na finančních trzích, BGBl. I, 118/2016) (dále jen „FM-GwG“) je stanoveno:

„V případě porušení povinností uvedených v § 34 odst. 2 a 3 může FMA:

[...]

2. odejmout povolení vydané FMA [...]

[...]“

- 14 Účelem povinností obsažených v ustanovení § 34 odst. 2 a 3 FM-GwG je provést ustanovení týkající se boje proti praní peněz zakotvená ve směrnici 2005/60, která byla zrušena a nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnic Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. 2015, L 141, s. 73).

Skutečnosti předcházející sporu

- 15 Skutečnosti předcházející sporu vyličil Tribunál v bodech 2 až 9 napadeného rozsudku a pro účely tohoto řízení je lze shrnout následovně.

- 16 Navrhovatelka byla méně významnou úvěrovou institucí se sídlem v Rakousku ve smyslu základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu a vykonávala svou činnost na základě povolení vydaného podle BWG. Akcionář je holdingovou společností, která vlastnila 99,99 % akcií navrhovatelky.
- 17 Dne 26. dubna 2019 FMA předložil ECB návrh rozhodnutí o odnětí povolení navrhovatelky jakožto úvěrové instituci, a to podle čl. 80 odst. 1 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu.
- 18 Dopisem ze dne 14. června 2019 ECB předala navrhovatelce návrh rozhodnutí o odnětí povolení, ke kterému se tato společnost vyjádřila dne 23. července 2019.
- 19 Sporným rozhodnutím ECB odňala navrhovatelce povolení působit jako úvěrová instituce s účinností ke dni oznámení uvedeného rozhodnutí. ECB měla v podstatě za to, že na základě zjištění FMA, učiněných v rámci plnění jeho úkolů obezřetnostního dohledu, ohledně soustavného a opakovaného nedodržování požadavků týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu, jakož i interní správy a řízení ze strany navrhovatelky, není navrhovatelka schopna zajistit řádné řízení svých rizik. ECB tedy konstatovala, že jsou splněna kritéria odůvodňující odnětí povolení úvěrové instituce vydaného navrhovatelce, jež jsou stanovena v čl. 18 písm. f) směrnice CRD IV a provedena v rakouském právu, jelikož se navrhovatelka dopustila porušení čl. 67 odst. 1 písm. d) a o) této směrnice, který byl proveden do rakouského práva, a že toto odnětí je přiměřené.
- 20 ECB kromě toho odmítla pozastavit účinky sporného rozhodnutí po dobu třiceti dnů z důvodu, že vyjádření navrhovatelky nemůže zpochybnit legalitu tohoto rozhodnutí, toto rozhodnutí nemůže způsobit nenapravitelnou újmu a veřejný zájem na ochraně vkladatelů, investorů a ostatních partnerů navrhovatelky, jakož i stability finančního systému, odůvodňuje okamžité uplatňování uvedeného rozhodnutí.

Žaloba k Tribunálu a napadený rozsudek

- 21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. listopadu 2019 podali navrhovatelka a akcionář žalobu, kterou se domáhali zrušení sporného rozhodnutí.
- 22 Na podporu své žaloby navrhovatelka a akcionář vznesli pět žalobních důvodů vycházejících v podstatě z porušení čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 14 odst. 5 základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu, neboť podle nich nebyla splněna kritéria pro odnětí povolení (první žalobní důvod), z porušení zásady proporcionality (druhý žalobní důvod), z porušení článku 34 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu vykládaného ve světle práva na účinnou soudní ochranu, a to kvůli tomu, že ECB odmítla pozastavit uplatňování sporného rozhodnutí (třetí žalobní důvod), z porušení práva navrhovatelky na obhajobu (čtvrtý žalobní důvod) a z porušení vlastnického práva akcionáře (pátý žalobní důvod).
- 23 Napadeným rozsudkem Tribunál žalobu v plném rozsahu zamítl.

Návrhová žádání účastníků v řízení o kasačním opravném prostředku

- 24 Kasačním opravným prostředkem navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - zrušil sporné rozhodnutí;
 - podpůrně, kdyby Soudní dvůr měl za to, že nemůže rozhodnout ve věci samé, vrátil věc Tribunálu, a
 - uložil ECB náhradu nákladů v obou stupních řízení.
- 25 V kasační odpovědi akcionář navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - zrušil sporné rozhodnutí;
 - podpůrně, kdyby Soudní dvůr měl za to, že nemůže rozhodnout ve věci samé, vrátil věc Tribunálu a
 - uložil ECB náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou v rámci řízení v obou stupních.
- 26 ECB navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl;
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

K návrhu na předání velkému senátu a na znovuotevření ústní části řízení

- 27 Podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 5. června 2024 se navrhovatelka navrhla, aby byla projednávaná věc nově přidělena velkému senátu Soudního dvora a bylo nařízeno znovuotevření ústní části řízení podle článku 83 jednacího řádu Soudního dvora.
- 28 Na podporu svých návrhů navrhovatelka v podstatě tvrdí, že ve stanovisku generální advokátky byly vzneseny otázky, jež mají zásadní význam pro unijní právo, a sice otázka, zda jsou unijní soudy oprávněny aplikovat vnitrostátní právo. Navrhovatelka se dovolává i svého práva na účinnou soudní ochranu.
- 29 V tomto ohledu, pokud jde zaprvé o návrh na nové přidělení věci velkému senátu Soudního dvora, je třeba bez dalšího uvést, že v žádném z ustanovení statutu Soudního dvora Evropské unie nebo jednacího řádu není stanoveno, že by v rámci řízení o kasačním opravném prostředku mohl být takový návrh podán jiným účastníkem řízení než členským státem nebo orgánem Unie (obdobně viz rozsudek ze dne 17. července 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, bod 19).

- 30 Podle čl. 60 odst. 3 jednacího řádu může sice soudní kolegium, kterému byla věc přidělena, kdykoli v průběhu řízení požádat Soudní dvůr, aby byla přidělena soudnímu kolegiu složenému z většího počtu soudců, avšak zde se jedná o opatření, které v zásadě přijímá senát, jemuž byla věc přidělena, a to bez návrhu a na základě volného uvážení (rozsudek ze dne 17. července 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, bod 20).
- 31 V projednávané věci má první senát Soudního dvora za to, že není namístě žádat Soudní dvůr o přidělení této věci velkému senátu.
- 32 Zadruhé, co se návrhu na znovuotevření ústní části řízení podle článku 83 jednacího řádu týče, je třeba připomenout, že statut Soudního dvora Evropské unie ani jednací řád neumožňují zúčastněným uvedeným v článku 23 tohoto statutu předložit vyjádření v reakci na stanovisko přednesené generálním advokátem (rozsudek ze dne 8. února 2024, Pilatus Bank v. ECB, C-750/21 P, EU:C:2024:124, bod 27 a citovaná judikatura).
- 33 Dále je třeba připomenout, že podle čl. 252 druhého pododstavce SFEU generální advokát předkládá veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora Evropské unie vyžadují jeho účast. Nejedná se tedy o stanovisko určené pro soudce nebo účastníky řízení, které by pocházelo od instituce mimo Soudní dvůr, ale o individuální, odůvodněné a veřejně vyjádřené stanovisko člena samotného orgánu. Za těchto podmínek nemůže být stanovisko generálního advokáta účastníky řízení projednáno. Soudní dvůr mimoto není vázán ani tímto stanoviskem, ani důvody, na základě kterých k němu generální advokát dospěl. Nesouhlas zúčastněného se stanoviskem generálního advokáta tedy nemůže sám o sobě představovat důvod ke znovuotevření ústní části řízení, a to bez ohledu na otázky, kterými se generální advokát ve svém stanovisku zabýval (rozsudek ze dne 8. února 2024, Pilatus Bank v. ECB, C-750/21 P, EU:C:2024:124, bod 28 a citovaná judikatura).
- 34 Soudní dvůr však podle článku 83 svého jednacího řádu může kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit zahájení nebo znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která by mohla mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora.
- 35 V projednávané věci má nicméně Soudní dvůr za to, že má k dispozici všechny poznatky nezbytné pro vydání rozhodnutí a že důkazy, kterých se navrhovatelka dovolává na podporu svého návrhu na znovuotevření ústní části řízení, nepředstavují nové důkazy, které by mohly mít rozhodující vliv na rozhodnutí, které má Soudní dvůr vydat. Otázka týkající se výkladu vnitrostátního práva Tribunálem, kterou se zabývala generální advokátka ve svém stanovisku, je totiž součástí výtek navrhovatelky v rámci kasačního opravného prostředku, k nimž se ECB rovněž vyjádřila.
- 36 Za těchto podmínek má Soudní dvůr po vyslechnutí generální advokátky za to, že není důvodné nařídit znovuotevření ústní části řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 37 Navrhovatelka, podporovaná akcionářem, uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku sedm důvodů, z nichž první vychází z nedostatku pravomoci Tribunálu, z porušení unijního práva a případně ze zkreslení skutkového stavu; druhý z nedostatku pravomoci ECB v oblasti boje proti praní peněz; třetí z nesprávného posouzení vnitrostátního a unijního práva Tribunálem a každopádně ze zkreslení skutkového stavu; čtvrtý z nesprávných právních

posouzení při výkladu čl. 67 písm. d) směrnice CRD IV a vnitrostátního práva; pátý z nepřezkoumání žalobních důvodů vycházejících z porušení zásady proporcionality; šestý z porušení práva navrhovatelky na obhajobu a sedmý z několika procesních pochybení, která údajně poškozují její zájmy.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

- 38 Druhý důvod kasačního opravného prostředku, který je třeba zkoumat na prvním místě, je rozdělen do čtyř částí.

K první části

– Argumentace účastníků řízení

- 39 V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že bod 28 odůvodnění základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu svěřuje takovým vnitrostátním orgánům, jako je FMA, výlučnou pravomoc v oblasti boje proti praní peněz, takže ECB nemá v této oblasti pravomoc. Navrhovatelka tudíž Tribunálu vytýká, že se z moci úřední nezabýval otázkou pravomoci ECB a rozdělil postup rozhodování o odnětí povolení na dvě části, z nichž jedna se týká konstatování porušení ustanovení právních předpisů týkajících se boje proti praní peněz a druhá odnětí povolení jakožto právní důsledek tohoto porušení.
- 40 Akcionář tuto argumentaci opakuje. S odkazem na publikaci autorů, kteří jsou členy útvaru právních služeb ECB, zejména poukazuje na to, že sama ECB takový nedostatek pravomoci připouští.
- 41 ECB zpochybňuje argumentaci navrhovatelky i akcionáře.

– Závěry Soudního dvora

- 42 Vzhledem k tomu, že navrhovatelka v první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňuje vymezení pravomocí ECB na základě čl. 4 odst. 1 písm. a) základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu, podané Tribunálem, je třeba mít za to, že výtky, které jsou ve zmíněné části uvedeny, směřují proti bodu 29 napadeného rozsudku.
- 43 V tomto ohledu je třeba bez dalšího uvést, že pravomoc týkající se odnímání povolení úvěrovým institucím je podle čl. 4 odst. 1 písm. a) základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu vyhrazena výlučně ECB (rozsudek ze dne 7. září 2023, Versobank v. ECB, C-803/21 P, EU:C:2023:630, bod 91).
- 44 Kromě toho je v čl. 14 odst. 5 tohoto nařízení stanoveno, že ECB může povolení odebrat v případech stanovených v příslušných právních předpisech Unie po konzultacích s vnitrostátním příslušným orgánem zúčastněného členského státu, ve kterém je úvěrová instituce usazena, nebo na návrh tohoto orgánu (rozsudek ze dne 7. září 2023, Versobank v. ECB, C-803/21 P, EU:C:2023:630, bod 93).

- 45 Spolupráce mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány v souladu s tímž čl. 14 odst. 5 základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu je ostatně vyjádřena povinností vést s těmito orgány konzultace, odebrá-li ECB povolení z vlastního podnětu, a dále možností těchto orgánů navrhnout ECB uvedené odnětí povolení (rozsudek ze dne 7. září 2023, Versobank v. ECB, C-803/21 P, EU:C:2023:630, bod 95).
- 46 V článku 18 písm. f) směrnice CRD IV je mezi důvody pro odnětí bankovní licence uvedeno spáchání některého z porušení uvedených v čl. 67 odst. 1 této směrnice. V tomto ohledu bylo rozhodnuto, že i když členské státy mají i nadále pravomoc k uplatňování ustanovení v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jak je výslovně uvedeno v bodě 28 odůvodnění základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu, ECB má výlučnou pravomoc k odnětí povolení pro všechny úvěrové instituce bez ohledu na jejich význam, a to i tehdy, když se toto odnětí opírá, jako v projednávané věci, o důvody stanovené v čl. 67 odst. 1 písm. d) a o) směrnice CRD IV, na kterou odkazuje článek 18 této směrnice, neboť v čl. 14 odst. 5 uvedeného nařízení je stanovena jako podmínka pro odnětí povolení existence jednoho nebo více důvodů pro odnětí povolení podle článku 18 uvedené směrnice (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. září 2023, Versobank v. ECB, C-803/21 P, EU:C:2023:630, bod 97).
- 47 Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že ECB měla pravomoc odejmout navrhovatelce povolení z důvodu porušení předpisů, zjištěných FMA podle čl. 18 písm. f) a čl. 67 odst. 1 písm. d) a o) směrnice CRD IV.
- 48 První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku musí být tedy zamítnuta.

Ke druhé části

– Argumentace účastníků řízení

- 49 Ve druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka, podporovaná akcionářem, Tribunálu vytýká, že v bodě 29 napadeného rozsudku nezohlednil odlišení „úkolů“ od „pravomoci“ ECB, a tvrdí, že tento orgán nemá pravomoc uplatňovat vnitrostátní právní předpisy týkající se boje proti praní peněz, kterými se provádějí relevantní směrnice.
- 50 Z článku 4 odst. 3 základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu podle navrhovatelky vyplývá, že ECB může v této oblasti uplatnit vnitrostátní právo pouze v rámci „úkolů“ svěřených ECB. Vzhledem k tomu, že ECB nemá v tomto směru nezbytné „pravomoci“, může jednat pouze tehdy, pokud vnitrostátní orgán jedná navenek pod kontrolou vnitrostátních soudů na základě pokynu, který mu ECB udělila v souladu s čl. 9 odst. 1 třetím pododstavcem tohoto nařízení a článkem 22 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu. Odlišný výklad čl. 4 odst. 3 základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu by zakládal protiprávnost tohoto ustanovení, neboť by znamenal, že by uplatnění vnitrostátního práva bylo vyloučeno z přezkumu vnitrostátními soudy.
- 51 ECB s touto argumentací nesouhlasí.

– Závěry Soudního dvora

- 52 V článku 4 odst. 3 základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu je stanoveno, že pro účely plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením a s cílem zajistit vysoké standardy dohledu uplatňuje ECB všechny příslušné právní předpisy Unie, a pokud jsou těmito právními předpisy Unie směrnice, také vnitrostátní právní předpisy provádějící tyto směrnice. Mezi úkoly, na které odkazuje odstavec 3 tohoto článku, je i úkol spočívající v odnětí povolení k činnosti úvěrovým institucím.
- 53 Mimoto z čl. 9 odst. 1 druhého pododstavce uvedeného nařízení vyplývá, že ECB má výlučně pro účely plnění úkolů, které jsou jí svěřeny mimo jiné jeho čl. 4 odst. 1, veškeré pravomoci a povinnosti stanovené v tomto nařízení.
- 54 ECB tedy disponuje všemi pravomocemi stanovenými v základním nařízení o jednotném mechanismu dohledu, zejména ke splnění jí svěřeného úkolu, který spočívá v odnětí povolení k činnosti úvěrovým institucím, aniž je v tomto ohledu relevantní odlišování „úkolů“ od „pravomocí“, kterým argumentuje navrhovatelka.
- 55 Pokud jde o výtku vycházející z protiprávnosti čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu kvůli tomu, že takový výklad uvedeného ustanovení by vylučoval přezkum uplatnění vnitrostátního práva vnitrostátními soudy, je třeba uvést, že navrhovatelka tuto výtku na podporu své žaloby nevznesla. Podle čl. 127 odst. 1 jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 190 odst. 1 tohoto jednacího řádu, přitom platí, že v průběhu řízení nelze předkládat nové důvody, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení, což v projednávané věci nebylo tvrzeno, natož prokázáno.
- 56 Pokud jde o argument navrhovatelky a akcionáře, že kroky ECB jsou závislé na tom, že vnitrostátní orgán jedná navenek pod kontrolou vnitrostátních soudů, je třeba uvést, že podle čl. 9 odst. 1 třetího pododstavce základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu, na který odkazuje navrhovatelka, je jediným případem, kdy ECB musí prostřednictvím pokynů požadovat, aby příslušné vnitrostátní orgány využily svých pravomocí v souladu s platnými vnitrostátními ustanoveními, případ, kdy toto nařízení ECB takové pravomoci právě nesvěřuje.
- 57 Za těchto podmínek se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 29 napadeného rozsudku konstatoval, že podle čl. 4 odst. 1 písm. a) základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu a s výhradou článku 14 tohoto nařízení má ECB na základě úkolů, které jsou jí svěřeny uvedeným nařízením, výlučnou pravomoc vydávat povolení k činnosti úvěrovým institucím usazeným v členských státech, jež se účastní jednotného mechanismu dohledu, a toto povolení uvedeným institucím i odnímat.
- 58 Druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku tudíž musí být zčásti zamítnuta jako neopodstatněná a zčásti odmítnuta jako nepřipustná.

K třetí části

– Argumentace účastníků řízení

- 59 Ve třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že ECB má podle článku 18 základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu a bodu 36 odůvodnění uvedeného nařízení pouze pravomoc přijímat sankce k vynucení přímo použitelného práva, a nikoli sankce k uplatnění vnitrostátních právních předpisů provádějících relevantní směrnice.
- 60 ECB s touto argumentací nesouhlasí.

– Závěry Soudního dvora

- 61 Úvodem je třeba konstatovat, že navrhovatelka přesně neoznačuje body odůvodnění napadeného rozsudku, které jsou zpochybněny v rámci této třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku. Podle ustálené judikatury Soudního dvora přitom platí, že z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, jinak je nepřípustný (rozsudek ze dne 24. března 2022, GVN v. Komise, C-666/20 P, EU:C:2022:225, bod 51 a citovaná judikatura).
- 62 V důsledku toho musí být třetí část druhého důvodu kasačního opravného prostředku odmítnuta jako nepřípustná.

Ke čtvrté části

– Argumentace účastníků řízení

- 63 Ve čtvrté části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka, podporovaná akcionářem, Tribunálu vytýká, že v bodě 29 napadeného rozsudku nezohlednil skutečnost, že pravomoc ECB je omezena na zvláštní úkoly týkající se dohledu nad bankovními činnostmi v úzkém slova smyslu unijního práva, totiž na činnosti v oblasti vkladů a úvěrů. Podle navrhovatelky však převážná část činností podléhajících povolení nespadá do oblasti působnosti základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu, a tudíž spadá do výlučné pravomoci vnitrostátních orgánů.
- 64 ECB s touto argumentací nesouhlasí.

– Závěry Soudního dvora

- 65 Je třeba konstatovat, že argumentace vycházející z údajného omezení pravomoci ECB, které Tribunál údajně nezohlednil, jak tvrdí navrhovatelka v rámci této čtvrté části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, byla uplatněna až ve fázi kasačního opravného prostředku. Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že pokud je přezkum Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku omezen na posouzení právního řešení žalobních důvodů

a argumentů projednaných před soudem prvního stupně, nemůže účastník řízení vznést poprvé před Soudním dvorem argument, který neuplatnil před Tribunálem. Umožnit navrhovatelům, aby uplatnili důvody, které nevznесли v řízení před Tribunálem, poprvé až v řízení před Soudním dvorem, by totiž znamenalo umožnit jim, aby předkládali Soudnímu dvoru, jehož pravomoc ve vztahu ke kasačnímu opravnému prostředku omezená, spor v širším rozsahu, než v jakém jej projednával Tribunál (rozsudek ze dne 7. září 2023, Versobank v. ECB, C-803/21 P, EU:C:2023:630, bod 101 a citovaná judikatura).

- 66 Čtvrtá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku tedy musí být odmítnuta jako nepřipustná.
- 67 S ohledem na výše uvedené je třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku zčásti odmítnout jako nepřipustný a zčásti zamítnout jako neopodstatněný.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 68 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka, která odkazuje na článek 58 statutu Soudního dvora Evropské unie, podporovaná akcionářem, tvrdí, že Tribunál překročil svou pravomoc, a porušil tak článek 263 SFEU, jelikož se zabýval otázkami týkajícími se výkladu a uplatňování vnitrostátního práva v oblasti boje proti praní peněz. Podle navrhovatelky mimoto toto porušení vymezení pravomocí údajně vede i k rozporuplnému odůvodnění, neboť Tribunál měl na jedné straně za to, že o otázce, zda je splněna základní podmínka napadeného odnětí povolení, a sice že nastalo dostatečně závažné a stále relevantní porušení ustanovení týkajících se boje proti praní peněz, musí být rozhodováno na vnitrostátní úrovni, avšak na straně druhé o této otázce sám přinejmenším částečně sám rozhodl.
- 69 Podpůrně navrhovatelka tvrdí, že Tribunál zkreslil vnitrostátní právo. Konkrétně v bodech 45 až 47 napadeného rozsudku Tribunál údajně směšoval vnitrostátní právo s unijním, například když za účelem určení rozsahu působnosti rakouských správních rozhodnutí použil obdobně zásady unijního správního práva.
- 70 Akcionář v podstatě tvrdí, že si Tribunál přisvojil pravomoci vnitrostátních soudů, a v rámci sporů týkajících se oblastí dotčených v projednávané věci tudíž nemůže být Soudnímu dvoru předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Jak přitom podle něj vyplývá z rozsudku ze dne 6. března 2018, Achmea (C-284/16, EU:C:2018:158), takové postoupení by bylo neslučitelné s pravomocí svěřenou Soudnímu dvoru, jak je vymezena v článku 267 SFEU, a tudíž se základním prvkem unijního právního řádu.
- 71 Akcionář v podstatě dodává, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když přímo použil ustanovení unijního práva vycházející ze směrnice CRD IV a nahradil rakouské právo provádějící tuto směrnici přímo použitelnou judikaturou unijních soudů.
- 72 ECB tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je v celém rozsahu nepřipustný a každopádně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 73 Vzhledem k tomu, že – jak vyplývá z čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu – pro účely plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením uplatňuje ECB všechny příslušné právní předpisy Unie, a pokud jsou těmito právními předpisy Unie směrnice, také vnitrostátní právo provádějící tyto směrnice, nemůže navrhovatelka platně zpochybnit pravomoc Tribunálu v tomto ohledu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. září 2023, *Versobank v. ECB*, C-803/21 P, EU:C:2023:630, body 138 až 142).
- 74 Navrhovatelka ani neprokázala, že odůvodnění napadeného rozsudku je rozporuplné, neboť neoznačuje body rozsudku, ve kterých Tribunál údajně konstatoval porušení ustanovení týkajících se boje proti praní peněz, která jsou jí vytýkána.
- 75 Pokud jde o argument vznesený navrhovatelkou podpůrně, který se týká nesprávného uplatnění vnitrostátního práva, je třeba konstatovat, jak uvedla generální advokátka v bodě 73 svého stanoviska, že navrhovatelka neupřesňuje, v čem se zásady uplatněné Tribunálem odlišují od rakouských správních pravidel, zejména v čem použití vnitrostátního práva vede k důsledkům, které se odlišují od důsledků uvedených Tribunálem, a tedy jakých pochybení se Tribunál v tomto ohledu údajně dopustil.
- 76 Pokud jde o rozsudek ze dne 6. března 2018, *Achmea* (C-284/16, EU:C:2018:158), kterého se dovolává akcionář, je třeba uvést, že Soudní dvůr v tomto rozsudku rozhodl, že rozhodčí soudy *ad hoc* nemají dostatečné vazby na soudní systémy členských států, a nejsou tedy oprávněny předkládat Soudnímu dvoru žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU. Uvedený rozsudek tudíž není v rámci projednávané věci relevantní.
- 77 Pokud jde o argumentaci akcionáře vycházející z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když uplatnil přímo ustanovení unijního práva vycházející ze směrnice CRD IV a nahradil rakouské právo provádějící tuto směrnici přímo použitelnou judikaturou unijních soudů, stačí uvést, že v rozporu s podmínkami zakotvenými judikaturou uvedenou v bodě 61 tohoto rozsudku navrhovatelka přesně neoznačuje kritizované body napadeného rozsudku, kterých se tato argumentace týká. Uvedená argumentace musí být proto odmítnuta jako nepřipustná.
- 78 První důvod kasačního opravného prostředku je tedy třeba zčásti odmítnout jako nepřipustný a zčásti zamítnout jako neopodstatněný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

K první části

– Argumentace účastníků řízení

- 79 V první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil a aplikoval § 31 odst. 3 bod 2 FM-GwG, neboť měl v bodě 44 napadeného rozsudku za to, že není nutné vyčkat na nabytí právní moci příslušných vnitrostátních rozhodnutí, aby bylo možné konstatovat, že jsou splněny podmínky pro odnětí povolení.

- 80 Navrhovatelka mimoto Tribunálu vytýká, že jeho výklad vnitrostátního práva je radikální, neboť neshledal problém v tom, že existovala dvě samostatná rozhodnutí týkající se téhož porušení, z nichž vnitrostátní rozhodnutí jej konstatuje a rozhodnutí ECB jej sankcionuje odnětím povolení. Odnětí povolení totiž podle navrhovatelky může být výsledkem pouze jediného rozhodnutí, jež by muselo být přijato FMA.
- 81 Navrhovatelka, podporovaná akcionářem, dále tvrdí, že Tribunál v bodě 61 napadeného rozsudku nesprávně vyložil § 70 odst. 4 BWG, o němž je v § 31 odst. 3 bodu 2 FM-GwG výslovně uvedeno, že se použije.
- 82 ECB tuto argumentaci v plném rozsahu zpochybňuje.

– *Závěry Soudního dvora*

- 83 Pokud jde o výtku vycházející z toho, že Tribunál v bodě 44 napadeného rozsudku nesprávně vyložil a aplikoval § 31 odst. 3 bod 2 FM-GwG, je třeba uvést, že tato výtku vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku. V uvedeném bodě totiž Tribunál pouze odpovídal na argument navrhovatelky, podle kterého je třeba, aby v nedávném soudním rozhodnutí, které zakládá překážku věci rozsouzené, bylo konstatováno, že se úvěrová instituce dopustila porušení předpisů. V této souvislosti měl Tribunál za to, že v případě, kdy zjištění a sankce za porušení dotčených ustanovení spadají do pravomoci správního orgánu, by přijetí argumentace navrhovatelky znamenalo, že použití § 31 odst. 3 druhého pododstavce a § 34 odst. 2 a 3 FM-GwG by záviselo na tom, zda se dotčená instituce rozhodne podat žalobu proti rozhodnutím tohoto orgánu, či nikoli. Výtku vznesená navrhovatelkou tak musí být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 84 V případě výtky směřující proti bodu 61 napadeného rozsudku, neboť Tribunál údajně v rozporu s § 70 odst. 4 BWG vycházel z předchozích porušení předpisů a rozhodl, že nebylo nezbytné prokázat, že došlo k novému porušení, ačkoli podle tohoto ustanovení je třeba konstatovat protiprávní jednání v každém stupni jeho řešení, je třeba přezkoumat, zda Tribunál zkreslil toto ustanovení vnitrostátního práva.
- 85 Podle ustálené judikatury totiž platí, že pokud jde o výklad vnitrostátního práva provedený Tribunálem, Soudní dvůr je v rámci kasačního opravného prostředku příslušný pouze ověřit, zda nedošlo ke zkreslení tohoto práva, které musí být zjevné z písemností ve spisu (rozsudek ze dne 15. září 2022, PNB Banka v. ECB, C-326/21 P, EU:C:2022:693, bod 71).
- 86 Konkrétně, zkoumá-li Soudní dvůr v rámci řízení o kasačním opravném prostředku zjištění učiněná Tribunálem ohledně uvedených právních předpisů, má pravomoc přezkoumat nejprve to, zda Tribunál na základě dokumentů a ostatních písemností, které mu byly předloženy, nezkrslil znění předmětných vnitrostátních právních předpisů nebo s nimi související vnitrostátní judikaturu nebo také odbornou právníckou literaturu, které se jich týkají, dále zda Tribunál neučinil z hlediska těchto údajů zjištění, která by byla zjevně v rozporu s jejich obsahem, a konečně zda Tribunál při zkoumání veškerých údajů nepřisoudil některému z nich – při zjišťování obsahu vnitrostátních právních předpisů – takový význam, který mu s ohledem na ostatní údaje nepřísluší, pakliže to zjevně vyplývá z písemností ve spise (rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 53).
- 87 I když navrhovatelka a akcionář tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného výkladu § 70 odst. 4 BWG, neprokazují, v čem bylo toto ustanovení údajně zkresleno.

- 88 Tribunál se tedy nedopustil takového zkreslení, když v bodě 61 napadeného rozsudku rozhodl, že postoj zastávaný navrhovatelkou, podle něhož byla některá zjištěná pochybení napravena a nemohou již odůvodňovat odnětí povolení, by zpochybnil cíl ochrany evropského bankovního systému, jelikož by umožňoval úvěrovým institucím, které se dopustily závažných porušení předpisů, pokračovat v činnosti, dokud příslušné orgány znovu neprokáží, že se dopustily nových porušení předpisů.
- 89 První část třetího důvodu kasačního opravného prostředku musí být tedy zamítnuta jako neopodstatněná.

Ke druhé části

– Argumentace účastníků řízení

- 90 Ve druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka, podporovaná akcionářem, Tribunálu vytýká, že se při posuzování vnitrostátních rozhodnutí dopustil nesprávného právního posouzení.
- 91 V tomto ohledu měl Tribunál za to, že je nezbytné, aby rozhodnutí konstatující zaviněné nesplnění povinnosti, které podléhá soudnímu přezkumu, bylo vydáno na vnitrostátní úrovni, avšak nezmínil jakékoliv rozhodnutí této povahy, jež každopádně v rakouském právu neexistuje.
- 92 Jedenáct opatření, jejichž výčet je uveden v bodě 26 napadeného rozsudku, nemůže sloužit jako základ pro odnětí povolení, a to buď z důvodu jejich nezávazné nebo dočasné povahy a nemožnosti přezkumu soudem, nebo v případě ostatních opatření, kvůli tomu, že již bylo vydáno rozhodnutí vnitrostátního správního soudu, což podle navrhovatelky brání tomu, aby mohlo být přijato přísnější opatření, než je opatření stanovené v uvedeném rozhodnutí.
- 93 ECB s touto argumentací nesouhlasí.

– Závěry Soudního dvora

- 94 Navrhovatelka Tribunálu vytýká, že měl za to, že je nezbytné, aby rozhodnutí, kterým se konstatuje zaviněné nesplnění povinnosti a které podléhá soudnímu přezkumu, bylo vydáno na vnitrostátní úrovni. S odkazem na bod 26 napadeného rozsudku uvádí, že akty uvedené v tomto bodě neměly povahu rozhodnutí. Tribunál uvedl pouze ty z aktů, jež byly citovány ECB na podporu jejich návrhových žádání, aniž posuzoval jejich povahu. Navrhovatelka tak neoznačila nesprávné právní posouzení, kterého se měl Tribunál v tomto ohledu dopustit.
- 95 V důsledku toho musí být druhá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku odmítnuta jako nepřípustná.

K třetí části

– Argumentace účastníků řízení

- 96 Ve třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu v podstatě vytýká, že v bodě 46 napadeného rozsudku vyvodil z judikatury týkající se aktů unijních orgánů, že rozhodnutí, která nejsou ve stanovené lhůtě napadena osobami, jimž jsou určena, se stávají vůči posledně uvedeným konečnými, a že v bodě 47 uvedeného rozsudku konstatoval, že se tato judikatura použije obdobně na rozhodnutí vnitrostátních správních orgánů.
- 97 ECB navrhuje, aby byla tato část zamítnuta.

– Závěry Soudního dvora

- 98 Je třeba uvést, že Tribunál v bodě 46 napadeného rozsudku připomněl svou judikaturu, podle které vina osoby obviněné z protiprávního jednání může být považována za definitivně prokázanou, pokud se rozhodnutí konstatující toto protiprávní jednání stalo konečným. Jak přitom uvedla generální advokátka v bodě 100 svého stanoviska, navrhovatelka neprokázala, v čem je tato zásada v rozporu s použitelným rakouským právem.
- 99 Třetí část třetího důvodu kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

Ke čtvrté části

– Argumentace účastníků řízení

- 100 Ve čtvrté části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál v bodech 149 a 150 napadeného rozsudku dopustil pochybení, když rakouským správním rozhodnutím přiznal určité důsledky, které nejsou stanoveny v rakouském ani unijním právu. Navrhovatelka odkazuje na údajné důsledky, a sice že nedostatky uvedené v odůvodnění rozhodnutí je třeba považovat za definitivně prokázané, že úvahy uvedené v odůvodnění definitivně prokazují, že údajné nedostatky jsou rovněž dostatečně závažné, aby odůvodnily následné odnětí povolení, bez ohledu na skutečnost, že naopak prokazují nanejvýš méně přísné právní důsledky, že relevance údajných nedostatků pro účely následného odnětí povolení je definitivně prokázána *ex ante* a že důkazy o opaku, které mají prokázat, že k porušení nedošlo, jsou vyloučeny.
- 101 ECB s touto argumentací nesouhlasí.

– Závěry Soudního dvora

- 102 Úvodem je třeba konstatovat, že čtvrtá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku, která výslovně směřuje pouze proti bodům 149 a 150 napadeného rozsudku, není podpořena žádnou odůvodněnou argumentací týkající se všech skutečností uplatněných v rámci této části.

- 103 V rozsahu, v němž navrhovatelka s odkazem na tyto body 149 a 150 napadeného rozsudku tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když vnitrostátním rozhodnutím přiznal účinek vyloučení důkazu opaku, je třeba mít podobně jako ECB za to, že taková výtka vychází ze zkreslení napadeného rozsudku.
- 104 V týchž bodech totiž Tribunál při hodnocení důkazů konstatoval, že zprávy o interním auditu banky nemohou představovat důkaz o opaku dostatečný ke zpochybnění zjištění učiněných ve vnitrostátních správních rozhodnutích, která jsou konečná.
- 105 Ani v tomto ohledu navrhovatelka netvrdila ani neprokázala, že by hodnocení důkazů Tribunálem bylo stiženo vadou spočívající ve zkreslení.
- 106 V důsledku toho musí být čtvrtá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta jako neopodstatněná.

K páté části

– Argumentace účastníků řízení

- 107 V páté části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu, že nezohlednil nezbytnost existence konkrétních porušení spadajících pod § 31 odst. 3 bod 2 FM-GwG ani nutnost, aby tato porušení byla zaviněná. Podle názoru navrhovatelky totiž pouhá konstatování existence nedostatků a výzvy k jejich nápravě neumožňují určit, zda těmto nedostatkům předcházela zaviněná porušení.
- 108 Kromě toho navrhovatelka tvrdí, že byla sice požádána, aby situaci pod hrozbou uložení pokut napravila, avšak tyto pokuty nebyly uloženy. Tato okolnost podle ní prokazuje, že s ohledem na řízení vedená na vnitrostátní úrovni nebylo namístě uplatnit jiné sankce, jako je odnětí povolení.
- 109 ECB s touto argumentací nesouhlasí.

– Závěry Soudního dvora

- 110 Je třeba konstatovat, že v rámci páté části třetího důvodu kasačního opravného prostředku neumožňují výtky předložené navrhovatelkou určit odůvodnění napadeného rozsudku, které navrhovatelka zpochybňuje. V důsledku toho musí být s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 61 tohoto rozsudku tato část odmítnuta jako nepřipustná.

K šesté části

– Argumentace účastníků řízení

- 111 V šesté části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka, podporovaná akcionářem, Tribunálu vytýká, že nezohlednil rozhodnutí při celkovém posouzení situace. Tribunál měl zejména zohlednit všechna správní a soudní rozhodnutí na vnitrostátní úrovni a posoudit jejich obsah. Mezi tato rozhodnutí patří zejména rozsudky, v nichž Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Rakousko) opakovaně považoval snahy FMA

částečně nahradit vedení navrhovatelky za chybné. Závěr tohoto soudu o protiprávnosti takových snah přitom podle navrhovatelky znamená, že přísnější opatření, v projednávaném případě odnětí povolení, odůvodněné na stejném základě, je rovněž protiprávní. Rozhodnutí zmíněná Tribunálem se naproti tomu zabývají velmi specifickými otázkami z minulosti.

112 ECB navrhuje, aby tato část byla prohlášena za nepřipustnou.

– *Závěry Soudního dvora*

113 Úvodem je třeba uvést, že navrhovatelka neuvádí body odůvodnění napadeného rozsudku, které hodlá svými výtkami zpochybnit. Stejně tak argumentace navrhovatelky a akcionáře neumožňuje přesně určit nesprávné právní posouzení, jež je vytýkáno Tribunálu.

114 Mimoto v rozsahu, v němž navrhovatelka a akcionář v této části navrhuji, aby Soudní dvůr konstatoval, že Tribunál nepřiznal určitým skutečnostem význam, který jim oni přisuzují, ve skutečnosti navrhuji, aby Soudní dvůr nově posoudil skutkový stav ve fázi kasačního opravného prostředku, aniž tvrdí, že došlo ke zkreslení důkazů. Přitom platí, že Soudní dvůr není příslušný ke zjišťování skutkového stavu ani k přezkoumávání důkazů, s výjimkou případů, kdy účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek namítá, že Tribunál skutkový stav zkreslil a že toto zkreslení zjevně vyplývá ze spisu Soudního dvora (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. září 2010, Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, body 63 a 64). Kromě toho musí účastník řízení, který se zkreslení dovolává, přesně uvést, jaké důkazy Tribunál zkreslil, a prokázat chyby v analýze, které při jeho posouzení vedly k tomuto zkreslení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. listopadu 2022, Komise v. Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, bod 55).

115 Za těchto podmínek musí být šestá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku v plném rozsahu odmítnuta jako nepřipustná.

K sedmé části

– *Argumentace účastníků řízení*

116 V sedmé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka předně tvrdí, že Tribunál nezohlednil skutečnost, že v čl. 67 odst. 1 písm. o) směrnice CRD IV se předpokládá spáchání závažných porušení předpisů. Ustanovení § 31 odst. 3 bodu 2 FM-GwG je podle navrhovatelky třeba rovněž vykládat v tomto smyslu. Přitom podle navrhovatelky nebylo spácháno žádné porušení takové povahy.

117 Navrhovatelka dále tvrdí, že Tribunál nezohlednil judikaturu, kterou sám citoval v bodě 49 napadeného rozsudku, a sice rozsudek Soudního dvora ze dne 16. února 2012, Costa a Cifone (C-72/10 a C-77/10, EU:C:2012:80, bod 81), když rozhodl, že pokud jde o dodržování právních předpisů týkajících se boje proti praní peněz ze strany bank, je třeba uplatnit přísnější požadavky než na provozovatele hazardních her. Posouzení Tribunálu podle navrhovatelky totiž vede k závěru, že pořádání hazardních her má větší význam než řízení banky.

118 Navrhovatelka dále tvrdí, že neexistuje žádný důvod, aby bylo rakouské hmotné právo vykládáno ve světle unijního práva.

119 ECB namítá, že tato část je zčásti nepřipustná a zčásti neopodstatněná.

Závěry Soudního dvora

- 120 Pokud jde nejprve o výtku navrhovatelky vycházející z porušení čl. 67 odst. 1 písm. o) směrnice CRD IV Tribunálem, je třeba uvést, že v ní neoznačuje relevantní části napadeného rozsudku ani ji neodůvodňuje. Navrhovatelka každopádně vyzývá Soudní dvůr, aby provedl nové posouzení skutkového stavu, zatímco s výjimkou případu, kdy se navrhovatel dovolává zkreslení skutkového stavu, k čemuž v projednávané věci nedošlo, musí být argumenty týkající se skutkových okolností, které vznášejí, považovány za nepřipustné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. února 2023, Španělsko a další v. Komise, C-649/20 P, C-658/20 P a C-662/20 P, EU:C:2023:60, bod 98).
- 121 Pokud jde dále o argumentaci navrhovatelky, podle níž by posouzení Tribunálu obsažené v bodě 49 napadeného rozsudku znamenalo mít za to, že pořádání hazardních her má větší význam než řízení banky, je tato argumentace příliš nepřesná na to, aby Soudnímu dvoru umožnila pochopit, v čem spočívá nesprávné právní posouzení, kterého se podle názoru navrhovatelky měl Tribunal v tomto ohledu dopustit. Z toho vyplývá, že uvedená argumentace musí být rovněž odmítnuta jako nepřipustná.
- 122 Konečně, co se týče tvrzení navrhovatelky, že není důvod vykládat rakouské hmotné právo ve světle unijního práva, ani v tomto případě argumentace navrhovatelky neumožňuje pochopit, v čem spočívá nesprávné právní posouzení, kterého se údajně dopustil Tribunal.
- 123 V důsledku toho musí být sedmá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku odmítnuta jako nepřipustná.

K osmé části

– Argumentace účastníků řízení

- 124 V osmé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka podporovaná akcionářem vytýká Tribunálu s odkazem na bod 158 napadeného rozsudku nedostatečné posouzení žalobního důvodu vycházejícího z nezohlednění použitelnosti § 70 odst. 4 BWG.
- 125 Tribunal údajně nezohlednil skutečnost, že i v případě dostatečně závažného porušení předpisů je nezbytné, aby byly splněny podmínky stanovené v tomto vnitrostátního ustanovení, mezi něž náleží povinnost konstatovat existenci porušení ke dni rozhodnutí a v každém ze tří stanovených stupňů jeho řešení. V tomto ohledu navrhovatelka uvádí, že uvedené ustanovení výslovně v prvním stupni vyžaduje, aby byla nařízena náprava situace pod hrozbou pokuty (opatření, které v projednávané věci údajně nebylo přijato), ve druhém stupni, aby bylo nařízeno nahrazení vedení a ve třetím stupni, selhala-li ostatní opatření, aby bylo nařízeno odnětí povolení.
- 126 Tribunal přitom v bodech 61 a 62 napadeného rozsudku zaujal opačný přístup, než jaký vyplývá z § 70 odst. 4 BWG, neboť pro účely odůvodnění sporného rozhodnutí vycházel z předchozích porušení předpisů, která nevyžadovala odnětí povolení.

- 127 Navrhovatelka, podporovaná akcionářem, dále tvrdí, že si Tribunál prostřednictvím soudcovské tvorby práva vyhradil právo k „zásadnímu poupravení rakouského práva“, což je podle ní v rozporu s dodržováním zásad právního státu. Základní nařízení o jednotném mechanismu dohledu totiž neopravňuje Tribunál k úpravě vnitrostátních právních předpisů týkajících se obezřetnostního dohledu, aniž by byl porušen čl. 127 odst. 6 SFEU.
- 128 ECB tvrdí, že tato část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je nepřípustná a každopádně neopodstatněná.

– *Závěry Soudního dvora*

- 129 Jak uvedla generální advokátka v bodech 122 až 125 svého stanoviska, je třeba konstatovat, že v rámci osmé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku je Soudní dvůr žádán, aby nově posoudil skutková zjištění, zejména pokud jde o hodnocení opatření přijatých navrhovatelkou k nápravě porušení předpisů a různých rozhodnutí přijatých FMA v rámci jeho úkolů dohledu.
- 130 Vzhledem k tomu, že nebylo uplatněno žádné zkreslení skutkového stavu, tyto argumenty jsou tak nepřípustné.
- 131 Pokud jde o ostatní argumenty vznesené navrhovatelkou v rámci této osmé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, kromě obecného odkazu na úvahy týkající se právní politiky a právního státu navrhovatelka neuvádí dotčené body napadeného rozsudku ani neupřesňuje povahu údajného pochybení Tribunálu.
- 132 V důsledku toho musí být osmá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku odmítnuta jako nepřípustná.

K deváté části

– *Argumentace účastníků řízení*

- 133 Navrhovatelka vytýká Tribunálu, že se v bodě 105 a následujících napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o jeho posouzení vztahu mezi § 31 odst. 3 bodem 2 FM-GwG a § 70 odst. 4 BWG. Navrhovatelka konkrétně tvrdí, že ECB své rozhodnutí založila na § 70 odst. 4 BWG, zatímco pravomoc ukládat sankce za činnosti, které jsou v rozporu s pravidly boje proti praní peněz a financování terorismu, upravuje pouze FM-GwG, na který § 70 odst. 4 BWG neodkazuje.
- 134 V tomto ohledu navrhovatelka tvrdí, že skutečnost, že se BWG zabývá otázkami upravenými právní předpisy týkajícími se boje proti praní peněz pouze okrajově, je bezvýznamná, což Tribunál v bodě 106 napadeného rozsudku nezohlednil. Mimoto odkaz na § 39 odst. 2 a 2b BWG v uvedeném bodě 106 je neúčinný, neboť toto ustanovení nemění nic na skutečnosti, že § 70 odst. 4 BWG nezmiňuje FM-GwG.
- 135 Navrhovatelka dodává, že Tribunál v napadeném rozsudku vyložil sporné rozhodnutí v tom smyslu, že je založeno na údajných porušeních předpisů v minulosti ve smyslu § 31 odst. 3 bodu 2 FM-GwG, a nikoli na stávajících porušeních podmínek pro udělení povolení. Upřesňuje, že toto pochybení uvádí pouze pro úplnost.

136 ECB má za to, že tato část musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

– *Závěry Soudního dvora*

- 137 Pokud jde o argumentaci navrhovatelky, jež se týká údajně nesprávného právního základu, o nějž se opírá sporné rozhodnutí, je třeba uvést, že Tribunál v bodech 105 až 107 napadeného rozsudku v podstatě konstatoval, že nelze mít za to, že jedinými normami, které stanoví odnětí povolení za porušení právních předpisů o boji proti praní peněz a financování terorismu v rakouském právu, jsou ustanovení § 31 odst. 3 bodu 2 ve spojení s § 34 odst. 2 a 3 FM-GwG. V tomto ohledu Tribunál uvedl, že § 39 odst. 2 a 2b BWG výslovně odkazuje na riziko praní peněz a financování terorismu a že z § 70 odst. 4 tohoto zákona vyplývá, že porušení BWG mohou odůvodnit odnětí povolení.
- 138 V bodě 108 napadeného rozsudku, který není v rámci tohoto kasačního opravného prostředku zpochybňován, Tribunál připomněl, že i za předpokladu, že by ECB vycházela z nesprávného právního základu, zrušení správního rozhodnutí z důvodu nesprávného právního základu není odůvodněné, pokud takové pochybení nemělo rozhodující vliv na posouzení provedené správním orgánem.
- 139 Jak vyplývá z bodu 109 napadeného rozsudku, který rovněž není předmětem projednávaného kasačního opravného prostředku, navrhovatelka před Tribunálem netvrdila, že by volba odlišného právního základu mohla mít vliv na posouzení ze strany ECB.
- 140 Body 108 a 109 napadeného rozsudku jsou tak dostatečné k odůvodnění závěru, ke kterému Tribunál dospěl, a to i v případě, že by ECB vycházela z nesprávného právního základu.
- 141 Výtky navrhovatelky týkající se bodů 105 až 107 napadeného rozsudku tudíž musí být zamítnuty jako irelevantní, neboť jejich případné uznání Soudním dvorem by nevedlo ke zrušení tohoto rozsudku.
- 142 Za těchto podmínek musí být devátá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta jako irelevantní.
- 143 Z toho vyplývá, že třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být zčásti odmítnut jako nepřipustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

K první části

– *Argumentace účastníků řízení*

- 144 V první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že se v bodě 132 a následujících napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že porušení předpisů, k nimž došlo tři nebo pět let před přijetím sporného rozhodnutí a která byla mezitím napravena, postačovala k odůvodnění sporného rozhodnutí.

145 Tribunál neměl zohlednit některá porušení, jako jsou ta, která se týkají povinností týkajících se vedení, kontroly a předkládání účtů, správy a řízení, řízení rizika, systému interní a smluvní dokumentace a vedení úvěrových záznamů.

146 ECB má za to, že tato část důvodu je nepřipustná a každopádně neopodstatněná.

– *Závěry Soudního dvora*

147 Podle ustálené judikatury Soudního dvora z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že jedině Tribunálu přísluší zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a tento skutkový stav posoudit. Z toho plyne, že posouzení skutkového stavu nepředstavuje, s výhradou případu zkreslení důkazů předložených Tribunálu, právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (rozsudek ze dne 25. dubna 2024, NS v. Parlament, C-218/23 P, EU:C:2024:358, bod 58 a citovaná judikatura).

148 V projednávané věci musí být tato část odmítnuta jako nepřipustná, neboť v ní navrhovatelka zpochybňuje posouzení skutkového stavu Tribunálem a domáhá se nového posouzení skutkového stavu Soudním dvorem, aniž tvrdí, že Tribunál tento skutkový stav zkreslil.

Ke druhé části

– *Argumentace účastníků řízení*

149 Ve druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že se v bodech 138 a 139 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že k odůvodnění odnětí povolení není nutné, aby porušení předpisů byla závažná. Takové konstatování je podle navrhovatelky v rozporu s povahou takového opatření, jakož i se zásadou proporcionality.

150 ECB argumentaci navrhovatelky zpochybňuje.

– *Závěry Soudního dvora*

151 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, je třeba uvést, že v čl. 67 odst. 1 písm. d) směrnice CRD IV, na který odkazuje čl. 18 písm. f) uvedené směrnice týkající se odnětí povolení a na který je odkazováno v bodech 138 a 139 napadeného rozsudku, je stanoveno, že tento článek 67 se vztahuje alespoň na jakýkoli z případů, jež jsou v něm uvedeny, jako je okolnost, kdy instituce nezavedla systémy správy a řízení požadované příslušnými orgány v souladu s vnitrostátními předpisy provádějícími článek 74 uvedené směrnice. Z toho vyplývá, že uvedený článek 67 výslovně nezmiňuje spáchání „závažných“ porušení předpisů.

152 V důsledku toho nelze Tribunálu vytýkat jeho konstatování, že se ECB nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že navrhovatelka porušila ustanovení BWG provádějící článek 74 téže směrnice, aniž prokázala, že tato porušení byla závažná, zjevná nebo systémová.

- 153 Mimoto zjištění Tribunálu uvedená v bodech 138 a 139 napadeného rozsudku neporušují účel opatření spočívajícího v odnětí povolení ani zásadu proporcionality. Platí totiž, že čl. 67 odst. 1 písm. d) směrnice CRD IV, na který odkazuje čl. 18 písm. f) této směrnice, ani zásada proporcionality nebrání tomu, aby vysoký počet opakovaných porušení pravidel správy a řízení podniku v zásadě mohl vést k tomu, že odnětí povolení bude považováno za vhodné opatření.
- 154 Druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku tudíž musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

K třetí části

– Argumentace účastníků řízení

- 155 Ve třetí části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál tím, že se odmítl zabývat argumentem vycházejícím z toho, že interní audit navrhovatelky byl dostatečný z důvodu, že FMA v minulosti konstatoval, že tomu tak nebylo, a že rozhodnutí FMA se stala konečnými, porušil v bodě 140 a následujících napadeného rozsudku judikaturu vycházející z rozsudku ze dne 19. prosince 2018, Berlusconi a Fininvest (C-219/17, EU:C:2018:1023).
- 156 ECB argumentaci navrhovatelky zpochybňuje.

– Závěry Soudního dvora

- 157 Je třeba uvést, že Soudní dvůr v bodě 59 rozsudku ze dne 19. prosince 2018, Berlusconi a Fininvest (C-219/17, EU:C:2018:1023), rozhodl, že článek 263 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soudy vykonávaly přezkum legality aktů o zahájení řízení, přípravných aktů nebo nezávazného návrhu, jež přijaly vnitrostátní příslušné orgány v rámci postupu upraveného v člancích 22 a 23 směrnice CRD IV, v čl. 4 odst. 1 písm. c) a článku 15 základního nařízení o jednotném mechanismu dohledu, jakož i v člancích 85 až 87 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu.
- 158 Vzhledem k tomu, že rozhodnutí, v nichž FMA konstatoval, že mechanismus interního auditu navrhovatelky není vhodný, nepředstavují takové akty o zahájení nebo přípravě za účelem odnětí povolení, a že Tribunál v bodech 145 a 146 napadeného rozsudku konstatoval, že rozhodnutí FMA týkající se nezavedení požadovaného mechanismu správy a řízení navrhovatelkou má konečnou povahu, je judikatura vycházející z rozsudku ze dne 19. prosince 2018, Berlusconi a Fininvest (C-219/17, EU:C:2018:1023) irelevantní.
- 159 Třetí část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku proto musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

Ke čtvrté části

– Argumentace účastníků řízení

- 160 Ve čtvrté části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál nesprávně posoudil dokumenty uvedené v bodě 122 napadeného rozsudku, pokud jde o právní povahu, napadnutelnost nebo případnou konečnou povahu opatření, jejichž výčet je v něm uveden, a neprovedl rozbor tří stupňů řešení, které jsou stanoveny v § 70 odst. 4 BWG. Tribunál se tak údajně dopustil stejných pochybení, jako jsou pochybení v bodě 26 napadeného rozsudku, pokud jde o posouzení opatření, která jsou v něm uvedena.
- 161 Akcionář rovněž tvrdí, že žádné z opatření uvedených v bodě 122 napadeného rozsudku nemohlo odůvodnit odnětí povolení.
- 162 ECB tvrdí, že tato argumentace nemůže obstát.

– Závěry Soudního dvora

- 163 Úvodem je třeba uvést, že se Tribunál v bodě 122 napadeného rozsudku omezil na výčet jednotlivých formálních příkazů, které FMA uložil navrhovatelce, o které se ECB opírala při konstatování porušení vnitrostátních ustanovení provádějících články 74 směrnice CRD IV, aniž v tomto ohledu provedl jakékoli posouzení. Totéž platí pro akty uvedené v bodě 26 tohoto rozsudku.
- 164 V důsledku toho je třeba druhou část čtvrtého žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.
- 165 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je tedy třeba v plném rozsahu zčásti odmítnout jako nepřipustný a zčásti zamítnout jako neopodstatněný.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku

K první části

– Argumentace účastníků řízení

- 166 V první části pátého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka, podporovaná akcionářem, vytýká Tribunálu, s odkazem na bod 163 a následující napadeného rozsudku, že neposoudil její žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality a nezkoumal § 70 odst. 4 BWG. Odnětí povolení podle navrhovatelky údajně v tomto ohledu vede k méně účinnému výsledku, pokud jde o předcházení praní peněz a kontrolu.
- 167 Akcionář dodává, že pátý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávnosti úvah Tribunálu týkajících se zásady proporcionality úzce souvisí s nedostatečným posouzením § 70 odst. 4 BWG, v němž je tato zásada konkretizována. V tomto ohledu bylo podle akcionáře třeba, aby Tribunál zohlednil skutečnost, že vnitrostátní soudy považovaly snahy nařídit méně přísné opatření za chybné.

168 ECB navrhuje, aby byla tato část zamítnuta.

– *Závěry Soudního dvora*

169 Je třeba uvést, že argumenty uplatněné v rámci první části pátého důvodu kasačního opravného prostředku již byly uplatněny v rámci osmé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku. Ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 129 až 131 tohoto rozsudku, musí být tedy první část pátého důvodu kasačního opravného prostředku odmítnuta jako nepřijatelná.

K druhé části

– *Argumentace účastníků řízení*

170 Ve druhé části pátého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že ECB přijetím sporného rozhodnutí znemožnila použití FM-GwG, přestože znění uvedeného předpisu by zůstalo pro navrhovatelku závazné, kdyby se rozhodla, že upřednostní provedení dobrovolné likvidace.

171 ECB navrhuje, aby byla tato druhá část prohlášena za nepřijatelnou.

– *Závěry Soudního dvora*

172 Je třeba konstatovat, že navrhovatelka opakuje důvod uplatněný na podporu žaloby, aniž označuje nesprávné právní posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit v rámci svého posouzení.

173 Navrhovatelka mimoto nezpochybňuje body 189 až 192 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál konstatoval, že řešení spočívající v dobrovolné likvidaci by nepředstavovalo vhodnější opatření než odnětí povolení.

174 Za těchto podmínek musí být druhá část pátého důvodu kasačního opravného prostředku odmítnuta jako nepřijatelná.

175 Z toho vyplývá, že pátý důvod kasačního opravného prostředku musí být v plném rozsahu odmítnut jako nepřijatelný.

K šestému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

176 V šestém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že se dopustil pochybení, když odmítl její argumenty předložené v rámci čtvrtého žalobního důvodu, v němž se dovolávala porušení jejího práva na obhajobu.

- 177 V tomto ohledu uvádí, že se Tribunál dopustil pochybení zejména v souvislosti s porušením práva na přístup ke spisu a s porušením povinnosti určit relevantní okolnosti, kterých se dovolávala navrhovatelka, a neprávem zamítl výtky uplatněné v této souvislosti z důvodu, že navrhovatelka měla možnost napadnout u soudu na vnitrostátní úrovni rozhodnutí konstatující porušení předpisů a že této možnosti nevyužila.
- 178 Akcionář dodává, že tento důvod kasačního opravného prostředku je úzce spjat s dalšími pochybeními, kterých se dopustil Tribunál.
- 179 ECB navrhuje, aby byl uvedený důvod zamítnut.

Závěry Soudního dvora

- 180 Úvodem je třeba uvést, že argumentace předložená navrhovatelkou vyplývá z nesprávného výkladu napadeného rozsudku.
- 181 Tribunál totiž v bodech 245 až 248 napadeného rozsudku konstatoval, že ECB nebyla povinna navrhovatelce zpřístupnit důvěrnou část spisu. Tribunál to odůvodnil v bodě 241 napadeného rozsudku odkazem na čl. 32 odst. 1 a 5 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu, podle něhož se právo na přístup ke spisu nevztahuje na důvěrné informace, které mohou zahrnovat korespondenci mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány.
- 182 Tribunál mimoto v bodech 244 a 245 napadeného rozsudku zamítl vznesené výtky z důvodu, že odnětí povolení bylo založeno na rozhodnutích FMA a rozsudcích rakouských soudů, které konstatují porušení nebo spáchání protiprávního jednání a že navrhovatelka byla adresátem těchto správních rozhodnutí nebo účastníkem dotýčných soudních řízení, takže nemůže tvrdit, že jí bylo zabráněno ověřit věcnou relevanci dokumentů nebo identifikovat výtky, které vznesly ECB a FMA a které vycházejí z těchto rozhodnutí nebo rozsudků.
- 183 Pokud jde o určení relevantních okolností ze strany ECB, je třeba uvést, že Tribunál tuto povinnost obsáhle rozebírá v bodech 251 až 273 napadeného rozsudku, které navrhovatelka v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku nenapadá.
- 184 A konečně argumentace akcionáře neumožňuje z důvodu své nepřesnosti zjistit tímto vytýkané nesprávné právní posouzení.
- 185 Z toho vyplývá, že šestý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

K sedmému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 186 V sedmém důvodu kasačního opravného prostředku se navrhovatelka, podporovaná akcionářem, dovolává procesních vad, kterých se měl dopustit Tribunál.

- 187 Navrhovatel předně tvrdí, že Tribunál ji měl předem informovat o postoji, ze kterého vycházel v napadeném rozsudku, totiž že odůvodnění předchozích správních a soudních rozhodnutí má závazný účinek rovněž, pokud jde o odnětí povolení.
- 188 Dále navrhovatelka i akcionář tvrdí, že Tribunál nikdy neoznámil, že změnil přístup vyjádřený v rámci organizačního procesního opatření ze dne 27. dubna 2021, podle kterého je pro odnětí povolení na základě právních předpisů týkajících se boje proti praní peněz vyžadováno, aby byla spáchána závažná porušení ve smyslu čl. 3 bodu 4 písm. f) směrnice 2015/849.
- 189 Mimoto navrhovatelka tvrdí, že návrh na organizační procesní opatření, který podala dne 8. dubna 2021, byl zamítnut z důvodu, že Tribunál měl v daném okamžiku za to, že při neexistenci závažných porušení nebyly splněny podmínky pro odnětí povolení. Postoj zaujatý Tribunálem by v konečném důsledku podle navrhovatelky vedl k tomu, že by účastníkům řízení bylo umožněno volně předkládat doplňující vyjádření a dokumenty.
- 190 Navrhovatelka dále tvrdí, že Tribunál důkladně nezkoumal skutkový stav, přestože se měl opírat o dostatečně závažná konkrétní porušení předpisů, a dodává, že toto opomenutí se mimoto projeví v nedostatečném odůvodnění napadeného rozsudku.
- 191 ECB navrhuje, aby byl tento sedmý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

Závěry Soudního dvora

- 192 Pokud jde nejprve o argumenty navrhovatelky vycházející z toho, že jí měla být poskytnuta příležitost vyjádřit se k přístupu Tribunálu, podle kterého odůvodnění správních a soudních rozhodnutí mělo závazný účinek i ve vztahu k odnětí povolení, je třeba konstatovat, že navrhovatelka neoznačuje a neumožňuje identifikovat body napadeného rozsudku, na které míří tyto argumenty, takže její výtky, jejich rozsah je navíc obtížné pochopit, musí být odmítnuta jako nepřípustná.
- 193 Nemůže obstát ani argumentace navrhovatelky, podporované akcionářem, podle které jí Tribunál nevyrozuměl o tom, že změnil svůj názor původně vyjádřený v otázkách položených v rámci organizačního procesního opatření ze dne 27. dubna 2021, neboť Tribunál v těchto otázkách žádný názor nevyslovil.
- 194 Pokud jde o argumentaci navrhovatelky týkající se zamítnutí jejího návrhu na organizační procesní opatření podaného dne 8. dubna 2021, tato argumentace neupřesňuje povahu pochybení, jehož se Tribunál údajně dopustil. Tato argumentace je tedy nepřípustná.
- 195 Pokud jde o tvrzení navrhovatelky, že napadený rozsudek je stížen nedostatkem odůvodnění, neboť neumožňuje určit, která údajná závažná porušení předpisů byla důvodem k odnětí povolení, je třeba uvést, že tato výtky má obecnou povahu, a zejména neumožňuje určit body napadeného rozsudku, kterých se týká.
- 196 Tribunál každopádně v bodě 26 napadeného rozsudku uvedl podrobný výčet řady opatření a soudních rozhodnutí, jež byla určena navrhovatelce a z nichž ECB vycházela při konstatování existence závažných porušení předpisů.
- 197 Z toho vyplývá, že tento argument musí být rovněž odmítnut.

- 198 Za těchto podmínek musí být sedmý důvod kasačního opravného prostředku zčásti odmítnut jako nepřipustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.
- 199 Vzhledem k tomu, že nebylo vyhověno žádnému z důvodů kasačního opravného prostředku, musí být kasační opravný prostředek v plném rozsahu zamítnut.

K nákladům řízení

- 200 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení.
- 201 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 202 Vzhledem k tomu, že ECB požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit navrhovatelce, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené ECB.
- 203 Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků řízení nepožadoval, aby byla akcionáři uložena náhrada nákladů řízení, je důvodné rozhodnout, že akcionář ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Anglo Austrian AAB AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou centrální bankou (ECB).

3) Společnost Belegging-Maatschappij „Far-East“ BV ponese vlastní náklady řízení.

Podpisy